

[Grethe Philip.]

er vi indforstået med ekspropriation til dette formål, som jo i så høj grad er til gavn for almenvellet.

Endvidere vil jeg gerne nævne, at man jo i forbindelse med de kommunale sygehuse rundt omkring i landet nu i stigende grad opretter særlige psykiatriske afdelinger. Så vidt jeg kan se, opstår der derved nogle problemer om forholdet mellem disse kommunalpsykiatriske afdelinger og vore statshospitaler rundt om i landet. Jeg håber, at vi i et samråd med ministeren kan få lejlighed til at drøfte nogle af disse problemer. De fremtræder også i relation specielt til København, der historisk har sin egen ordning. Der kan også opstå nogle problemer med, hvem der har forpligtelse til oprettelse af plejehjem for de sindslidende, men jeg håber som sagt, at vi i udvalgsarbejdet kan få lejlighed til at drøfte disse spørgsmål.

Til sidst skal jeg blot sige, da nogle af talerne jo har været inde på spørgsmålet om modernisering af de bestående sindsygehospitaler, at også jeg har haft lejlighed til at se statshospitalet i Nykøbing Sjælland, og jeg er klar over, at der er et varmeanlægsproblem dér, men jeg synes næsten, der er et andet problem, der er mere påtrængende, nemlig den meget tætte belægning på nogle af stuerne; derfor vil jeg understrege, at samtidig med at vi varmt går ind for nye statshospitaler og altså i dette konkrete tilfælde opførelse af et statshospital i Herlev, ser vi gerne, at moderniseringen af de bestående fortsættes, således at der kan ske en stærk udtynding af belægningen på stuerne.

Jeg kan hermed give mit partis tilsagn om en meget velvillig behandling af lovforslaget.

Diderichsen: Det fremgår af ministerens fremsættelse, at der her er tale om et forsømt område inden for vort sundhedsvæsen. Ministeren taler om en længere stagnationsperiode før og under den anden verdenskrig og siger, at fra og med 1953 er der kommet skred i sagen. Det bør da også anerkendes, at vilkårene for de sindslidendes behandling er betydeligt forbedrede, og at der er sket adskilligt i denne sag, men vi er sikkert også alle enige om,

at der ikke er sket nok, hverken med hensyn til moderniseringsarbejdet eller med hensyn til nybygninger. Det fremgår jo ganske klart af de statistiske tal. Ifølge disse forbedredes pladsantallet i 1963, altså 10 år efter at der kom det såkaldte skred i sagen, kun med 83 pladser, og ifølge lovforslagets bemærkninger forværredes situationen fra 1950 til 1963, idet pladsernes antal forringedes i forhold til befolkningstilvæksten med ikke mindre end 11 pct. Man kan altså dårlig tale om det helt store skred, og vi må derfor bekende — og vil vel alle med skam bekende det — at vi ikke har gjort den nødvendige indsats på dette i det moderne stresssamfund så vigtige område og er sakket bagud. Det har måske ikke manglet så meget på planlægning som på tilstrækkelig energisk gennemførelse af foreliggende planer. Vi lægger i liberalt centrum særdeles megen vægt på, at dette ændres, så der ikke blot planlægges, men også udføres — og udføres efter en fornuftig, langsigtet prioritering.

Ud fra disse betragtninger kan vi støtte det foreliggende lovforslag om opførelse af et hospital for sindslidende i Herlev. Det synes statistisk godt gjort, at Københavns amtskommune på grund af den stærke befolkningstilvækst er det område, der trænger mest til et nyt statshospital, og det må være berettiget, som ministeren gør det, at betragte den samtidige opførelse af et amtssygehus i Herlev som en yderligere grund til nu at tage fat her, ikke blot af praktiske og måske også økonomiske grunde, men først og fremmest på grund af lægekunstens udvikling, som peger i retning af at opføre et hospital for sindslidende i forbindelse med et almindeligt hospital. Dette bør dog naturligvis ikke forhindre, at man også andetsteds i landet samtidig går i gang med at løse de mest påtrængende moderniseringer og nybyggerier eller at øge takten i det allerede igangværende, og det gælder ikke blot hospitaler, men i lige så fuldt mål forøgelsen af vor plejehjemskapacitet.

Lad mig slutte med at sige, at det er i overensstemmelse med liberalt centrums grundsynspunkt, at det er nødvendigt med meget store offentlige investeringer, ganske vist således at de skal gå hånd i hånd med investeringer i den private sektor, ikke